

Petteri Hannila, Science Fiction, Avant-garde, Finnish

Viimeinen Marsissa

Psykedeelinen draama Marsin viimeisestä kolonistista.

Maa on kuollut, tai ainakin luulen niin. Happivarastoni ehtyvät. Ruokatoimituksia ei ole tullut maasta sataan vuoteen, ei sen jälkeen kun maa vuonna 2084 yhtäkkiä hiljeni.

Olen viimeinen kolonisti, ja kidun yksin punaisella planeetalla. Toivon pelastumisesta olen hylännyt jo kauan sitten. Kirottu elämänjanoni estää minua lopettamasta kärsimyksiäni tässä kuolleessa paikassa. Katselen holonauhoja ja niissä puiden alla leikkiviä lapsia. Kuuntelen meren kohinaa ja valaiden laulua ja kyyneleeni valuvat turhina punaiseen hiekkaan.

Konetta ei ole käytetty kahteen sukupolveen ja se on paksun pölyn peitossa. Isovanhempani ja heidän aikalaisensa sinetöivät sen eikä syitä tähän ole kirjattu mihinkään. Isäni kertoi aikanaan, että sitä käyttäneet ihmiset eivät halunneet koskaan poistua sieltä.

Minussa kilpailee kaksi tahtoa: räjäytänkö Koneen vai tutustunko sen salaisuuksiin. Uteliaisuus on ainoa syy miksi enää jatkaa elämää. Päätän tehdä molemmat, ensin tutustun ja sitten saatan asiat loppuun.

Tutkittuani asiaa minulle selvisi, että Kone käyttää kaikkea sitä tietoa, mikä tietopankkeihimme on kerätty, kaikkea mitä ihmiskunnan historiassa on taltioitu, spekuloitu ja kerrottu. Mutta Kone ei ole pelkkä tietokone. Se on kasattu keinoitekaisista neuroneista ja siinä on paljon enemmän niitä kuin ihmisaivoissa, tai edes kymmenissä ihmisaivoissa yhteensä voi olla. Ja suuri osa siitä koostuu antennista ja lähetyslaitteista. Se on, tai voi olla, yhteydessä .... johonkin.

Se on suunniteltu yhdistymään ihmiseen hermoston tasolla, sekoittamaan kaiken sen mitä maailmassa on koskaan ollut yhteenliittyjän sisäiseen maailmaansa. Koneen suunnittelija ei koskaan kertonut miksi, tai minulla ei ainakaan ole tietoa siitä jos kertoi. Luulen että se ei voi toimia ilman ihmistä.

Avaan koneen sinetin ja astun sen sisuksiin tietäen että toisin kuin vanhempani, minua ei haudata kylmään, punaiseen hiekkaan. Mukanani on räjähteitä riittävästi, jotta voin saattaa vaellukseni päätökseen.

Käyn makaamaan, uni ja todellisuus sekoittuvat. Kone on nukkunut kauan, mutta nyt se herää hitaasti. Se ei ole vain yksi, vaan sen sisällä on monia. Äänet ja kuvat sekoittuvat, ne haluavat kaikki näyttää minulle jotain. Kiskoa minua suuntaansa. Ehkä ne tulevat muualta, ehkä jossain on sittenkin vielä joku elossa.

Minä haluan vain lopettaa kärsimykseni ja tuhoutua, mutta ne eivät anna. Ne repivät minut väkisin mukaansa. Ei ole enää kyse vain siitä, mitä minä haluan, vaan on myös se mitä ne haluavat.

Grains

- Ihmiskunta on tuhoutunut
- Toivoa ei ole

- Vasta kuoleman läsnäollessa tunnet todella eläväsi

Wilbur Sonador

Wilbur on viimeinen marsin kolonisti. Hänen vanhempansa kasvattivat hänet parhaansa mukaan, mutta marsin yksinäisyys ja lohduttomuus vaikutti väkisinkin hänen luonteeseensa. Hän oli syrjäänvetäytyvä ja synkkä jo silloin kun muita vielä oli jakamassa hänen kohtalonsa, mutta vuosien yksinäisyys on kääntänyt häntä entisestään sisäänpäin.

Ja sisäisen maailmansa hän onkin kehittänyt hyvin hienosyiseksi ja vivahteikkaaksi, onhan se ainoa asia mikä on estänyt häntä tappamasta itseään viimeisten vuosien aikana. Hän on unelmoija ja keksijä, laajasti teoreettisesti oppinut vaikka ehkä ilman päämäärää tai selkeää tavoitetta.

Synkkyys on ajanut hänen keksijänluontonsa ahtaalle, mutta se elää vielä jossain hänen sisällään.

Traits	
3	Kolonisti Hän on oppinut selviytymään yksin karuissa oloissa.
2	Oppinut Hänellä on ollut paljon aikaa ja paljon luettavaa, mitkä molemmat ovat kehittäneet hänen ajatusmaailmaansa.
2	Morbidi uteliaisuus Itsemurha ei ole Wilburilla kaukana, joten hän on kehittänyt omalaatuisen, pelottavan uteliaisuuden kaikkea kohtaan.
1	Järkeilijä Vähät sosiaaliset kontaktit ovat ajaneet hänet järkeilijäksi - hän kuuntelee vain harvoin tunteitaan ja järkeillessään hän on vahvoilla.
Burdens	
1	Erakko Hän on elänyt yksin jo todella kauan, mikä vaikuttaa hänen sosiaalisuuteensa lähtemättömästi.
1	Synkkä Epäinhimillinen elämä on pakottanut hänet synkäksi.

- Tämä skenaario perustuu Ayreonin albumin “Universal Migrator” antamaan asetelmaan.

From:

<https://talesofentropy.com/scenarios/> - Scenarios

Permanent link:

https://talesofentropy.com/scenarios/doku.php?id=viimeinen_marsissa&rev=1502609977

Last update:

2017/08/13 10:39

